

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci

žalobkyně: **Z. S. N.**
zastoupená Organizací pro pomoc uprchlíkům
se sídlem Kovářská 4, Praha 9

proti
žalovanému: **Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje**
se sídlem Věkoše 416, Hradec Králové

v řízení o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu spočívajícímu v nezahájení úkonů směřujících ke zjištění věku žalobkyně ze strany žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Obsah žaloby

1. V úvodu žaloby žalobkyně popsala skutkový stav věci. Dne 31. 1. 2018 byla předána v souladu s čl. 6 Dohody mezi vládou České republiky a Polské republiky o předávání osob na společných státních hranicích, neboť se jednalo o případ převzetí občana třetího státu nebo bez státní příslušnosti, kteý protiprávně překročil státní hranice a kdy od

překročení státní hranice neuplynulo 48 hodin, zpět do České republiky z území Polské republiky.

2. Následně dne 1. 2. 2018 přistoupil žalovaný k zajištění žalobkyně podle ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění podle ustanovení § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců byla stanovena na 90 dnů od okamžiku omezení osobní svobody.
3. Dle žalobkyně postupoval žalovaný v rozporu s § 2 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), jelikož nejednal v souladu se zákonem a mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu, a dále v rozporu s čl. 5 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
4. Dne 7. 2. 2018 totiž podala žalobkyně u žalovaného žádost o propuštění ze zajištění nezletilého cizince bez doprovodu. V ní uvedla datum svého narození ..., bylo jí x let, tedy se jednalo o nezletilou mladší 15 let. Kromě věku uváděného žalobkyní bylo možno na první pohled usuzovat, že se jedná o nezletilého cizince, nikoliv o osobu ve věku x let, jak uváděl správní orgán (datum narození dle správního orgánu ...).
5. V době podání žaloby (20. 2. 2018) tedy byla žalobkyně zajištěná od 2. 2. 2018 za účelem správního vyhoštění v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová. Uvedla, že pochází z láru, z uprchlického tábora ve městě Zachó, je jezidské národnosti, křesťanského vyznání a ze země původu uprchla kvůli pronásledování z náboženských důvodů. Nelze ji považovat za hrozbu pro bezpečnost státu nebo pro veřejný pořádek.
6. V návaznosti na to žalobkyně odkázala na ustanovení § 124 odst. 5 a zejména na ustanovení § 124 odst. 6 zákona o pobytu cizinců, dle jehož věty druhé a třetí v případě důvodné pochybnosti, že jde o nezletilého cizince bez doprovodu, je policie oprávněna cizince zajistit z důvodů uvedených v odstavci 1 do doby, než je zjištěn jeho skutečný věk. Policie zahájí úkony ke zjištění věku cizince bez doprovodu bezodkladně po jeho zajištění.
7. Ve smyslu výše uvedeného ustanovení žalobkyně požádala žalovaného, aby bezodkladně zahájil úkony ke zjištění jejího věku a rovněž jí neprodleně ustanovil opatrovníka pro řízení o zajištění. Žádala, aby tyto úkony byly provedeny na některém z pracovišť, které jsou podle vyjádření VZP oprávněna provádět antropometrická vyšetření pro potřeby identifikace věku a nikoli v jakémkoli zdravotnickém zařízení, které není potřebně vybaveno pro přesné stanovení kostního věku.
8. Žalovaný na uvedenou žádost reagoval odpovědí ze dne 9. 2. 2018, v níž uvedl: „*Při stanovení věku zajištěné bylo striktně vycházeno z exaktních zjištění, která byla učiněna při ztotožňování cizince polskou pohraniční stráží (Placówka Straży Granicznej w Tuplicach), a to v procesu vyřizování žádosti o zpětném převzatí/předání cizince. Proto byl tento na základě písemné žádosti Placówki Straży Granicznej w Tuplicach podroben na území Polska antropologickému vyšetření ke zjištění skutečného věku cizince. Výsledkem tohoto vyšetření, které bylo provedeno zkoumáním stáří a stavu chrupu zajištěné, byl vyšetřujícím lékařem určen věk zajištěné 20 let s tolerancí +/- 1 rok. O tomto obdržel polský dožadující orgán písemnou zprávu, která je součástí našeho spisového materiálu.*“

9. Žalobkyně v návaznosti na to poukázala ještě na důvodovou zprávu k novele zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, č. 379/2007 Sb., podle níž by dané lékařské vyšetření mělo být prováděno formou rentgenu zápěstí ruky na odborném pracovišti. Mělo by se jednat o metodu TW3 prováděnou RTG ruky. Dle žalobkyně žalovaný postupoval nezákonně, pokud vycházel pouze ze zjištění polských orgánů provedených zcela jinou metodou, která není v České republice používána a o jejíž přesnosti lze pochybovat.
10. Správní orgán měl v pochybnostech postupovat dle ustanovení § 124 odst. 6 zákona o pobytu cizinců a bezodkladně zahájit úkony ke zjištění jejího věku. Žalobkyně ve své žádosti o propuštění ze dne 7. 2. 2018 sdělila, že je jí x let. Dle výše uvedeného ustanovení zákona o pobytu cizinců měl tedy žalovaný správní orgán bezodkladně přistoupit k provedené lékařského vyšetření za účelem zjištění jejího věku a to rentgenem ruky. Nelze dle žalobkyně akceptovat, aby správní orgán na řešení otázky jejího skutečného věku rezignoval pouze s odkazem na to, že orgány jiného státu v pochybnostech provedly zkoumání stáří u chrupu. Žalovaný tedy nejenže odmítá nařídít úkony směřující ke zjištění věku žalobkyně, ale pokračuje v omezení její osobní svobody.
11. V nezahájení úkonů ke zjištění věku spatřovala žalobkyně nezákonný zásah ve smyslu ustanovení § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
12. Navrhla proto, aby krajský soud rozhodl tak, že:
 - 1) Nezahájení úkonů směřujících ke zjištění věku představuje ze strany Policie ČR nezákonný zásah do práv žalobkyně.
 - 2) Žalovaný neprodleně upustí od trvajících zásahu do práv žalobkyně spočívajícího v nezahájení úkonů směřujících ke zjištění věku a pokračujícímu omezení osobní svobody v zařízení pro zajištění cizinců.

II. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

13. Žalovaný ve svém vyjádření nejprve podrobně posal skutkový stav věci. Krajský soud považuje za vhodné tuto část vyjádření reprodukovat podrobně, protože ze správního spisu ověřil, že žalovaným popsany skutkový stav odpovídá skutečnosti a nebude tak již nutné všechna tato fakta opakovat v nalézací části rozhodnutí.
14. Rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 2. 2018 byla žalobkyně dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zajištěna za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění byla stanovena na 90 dnů ok okamžiku omezení osobní svobody. Dne 2. 2. 2018 bylo vydáno rozhodnutí ve věci správního vyhoštění žalobkyně dle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 a § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o pobytu cizinců, neboť pobývala na území bez cestovního dokladu, ač k tomu nebyla oprávněna, a pobývala na území bez víza, ač k tomu nebyla oprávněna nebo bez platného oprávnění k pobytu. Dne 2. 2. 2018 byla žalobkyně umístěna do Zařízení pro zajištění cizinců.
15. Dne 7. 2. 2018 obdržel žalovaný žádost žalobkyně o propuštění ze zajištění podanou Organizací pro pomoc uprchlíkům. V této žádosti byl deklarován věk cizince mladšího 15 let, což ovšem dle žalovaného žalobkyně dementovala vlastnoručně podepsanou plnou mocí, v níž uvedla datum narození ... Dne 9. 2. 2018 žalovaný odeslal odpověď se zamítavým stanoviskem.

16. Dne 14. 2. 2018 byla žalovanému doručena informace, že žalobkyně podala žádost o udělení mezinárodní ochrany. K témuž dni bylo rozhodnuto o ukončení zajištění.
17. Žalovaný se dále věnoval problematice zjišťování věku žalobkyně. Také pravdivost těchto informací ověřil krajský soud ze správního spisu.
18. Dne 31. 1. 2018 byla žalobkyně předána v souladu s čl. 6 Dohody mezi vládou České republiky a Polské republiky o předávání osob na společných státních hranicích, neboť se jednalo o případ převzetí občana třetího státu nebo bez státní příslušnosti, který protiprávně překročil státní hranice, a od tohoto okamžiku neuplynulo 48 hodin. Žalobkyně byla objevena polskými policejními orgány při kontrole motorového vozidla dne 29. 1. 2018 ve 22.35 hodin v obci Tuplice. Vůz jel z Rumunska do Spolkové republiky Německo. Hranici mezi Českou republikou a Polskou republikou překročila žalobkyně v úkrytu dodávkového vozu v místě bývalého hraničního přechodu Těšín.

19. Informace o věku žalobkyně se vyvíjely následovně:

Datum narození ... – toto datum uvedla žalobkyně v průběhu zajištění na území Polska polským orgánům pohraniční stráže. Na základě pochybnosti o jejím věku byla žalobkyně následně podrobena antropologickému vyšetření na území Polska.

Datum narození ... – toto datum narození žalobkyně bylo stanoveno vyšetřující lékařkou MUDr. K. K. a to na základě uvedeného vyšetření spočívajícího ve zkoumání stavu a opotřebení chrupu žalobkyně. Toto datum žalobkyně uvedla i v průběhu výslechu před žalovaným, který byl proveden za účasti tlumočníka, stejně jako na plné moci k zastupování ze dne 6. 2. 2018.

Datum narození ... – toto datum uvedla žalobkyně v žádosti o propuštění ze zajištění ze dne 7. 2. 2018.

20. Ze shora uvedeného je dle žalovaného dostatečně odůvodněn závěr pro vydání rozhodnutí o zajištění žalobkyně. Ta si totiž za svým datem narození pevně nestála. Žalovaný se nemohl spoléhat na pouhou intuici či první dojem (jako Organizace pro pomoc uprchlíkům), musel vycházet z průsečíku dvou ověřených dat, a to exaktního zjištění kvalifikovaného lékaře v rámci antropologického vyšetření provedeného na území Polska a data uvedeného samotnou žalobkyní v průběhu výslechu, při němž byl účasten tlumočník.

21. Žalovaný závěrem navrhl, aby krajský soud postupoval dle § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců, a vzhledem k tomu, že zajištění žalobkyně bylo ukončeno před vydáním rozhodnutí soudu o žalobě, aby řízení zastavil.

III. Replika žalobkyně

22. Žalobkyně konstatovala, že z vyjádření žalovaného k žalobě plyne, že si byl vědom skutečnosti, že na některých dokumentech byl uveden datum jejího narození ... Žalovaný tedy měl dostatek informací pro to, aby bezodkladně zahájil úkony ke zjištění věku žalobkyně, zvláště když o to sama požádala. Místo toho pouze spoléhal na výsledky šetření z Polska. Navíc výsledkem následného rentgenologického vyšetření nařízeného Odborem azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra bylo zjištění, že žalobkyně skutečně nezletilá je, neboť je jí 14 let. Žalobkyně tedy byla od 1. 2. 2018 do 20. 2. 2018 v zařízení pro zajištění cizinců držena v rozporu se zákonem a mezinárodními závazky.

23. Za této situace žalobkyně jednak vzala zpět svůj návrh na vydání předběžného opatření, který žaloba původně obsahovala, a upravila návrh žalobního petitu tak, že setrvala pouze na návrhu, aby soud určil, že nezahájení úkonů směřujících ke zjištění věku představuje ze strany Policie ČR nezákonný zásah do práv žalobkyně.

IV. Skutkové a právní závěry soudu

24. Krajský soud přezkoumal napadený postup žalovaného bez nařízení jednání, neboť s tím žalovaný souhlasil výslovně, žalobkyně pak na výzvu krajského soudu, která obsahovala patřičné poučení, nevyjádřila nesouhlas s takovým postupem (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

25. Není sporu o tom, že rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 2. 2018, č. j. KRPH-10945-23/ČJ-2018-050022-SV, byla žalobkyně dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zajištěna za účelem správního vyhoštění. Dne 2. 2. 2018 vydal žalovaný

rozhodnutí č. j. KRP H-10945-24/ČJ-2018-050022-SV, kterým uložil žalobkyni správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 a § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o pobytu cizinců, neboť pobývala na území bez cestovního dokladu, ač k tomu nebyla oprávněna, a pobývala na území bez víza, ač k tomu nebyla oprávněna nebo bez platného oprávnění k pobytu.

26. Za této situace učinila žalobkyně dne 7. 2. 2018 prostřednictvím zmocněnce Organizace pro pomoc uprchlíkům, které k tomu udělila dne 6. 2. 2018 plnou moc, podání nazvané „Žádost o propuštění ze zajištění nezletilé cizinky bez doprovodu“ (dále také jen „Žádost“). V ní uvedla, že se měla narodit dne ..., tedy že je mladší 15 let. Žádala z toho důvodu mimo jiné, aby policie ve smyslu § 124 odst. 6 zákona o pobytu cizinců zahájila bezodkladně úkony ke zjištění jejího věku, neboť o této skutečnosti vyvstaly pochybnosti.
27. Krajský soud nejprve posoudil povahu Žádosti. Nabízelo se totiž, že toto podání je žádostí o propuštění ze zařízení dle § 129a zákona o pobytu cizinců. O takové žádosti musí policie rozhodnout bez zbytečného odkladu. Proti tomuto rozhodnutí nejsou řádné ani mimořádné prostředky přípustné (§ 129a odst. 7 zákona o pobytu cizinců), je možné proti němu brojit žalobou dle § 65 a násl. s. ř. s. Tuto žádost je ale cizinec oprávněn podat nejdříve po uplynutí 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí o zajištění, nepodal-li žalobu proti takovému rozhodnutí, nebo nejdříve po uplynutí 30 dnů od právní moci posledního rozhodnutí o jeho žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince (§ 129a odst. 3 s. ř. s.).
28. Uvedená lhůta však v době podání Žádosti dosud neuplynula, neboť rozhodnutí o zajištění žalobkyně nabylo právní moci 1. 2. 2018. Ke dni podání Žádosti proti němu žalobkyně žalobu dle § 65 a násl. s. ř. s. nepodala, ač o této možnosti byla v rozhodnutí o zajištění řádně poučena.
29. Krajský soud tedy uzavřel, že Žádost žalobkyně nebyla a nemohla být s ohledem na shora uvedené žádostí o propuštění ze zařízení dle § 129a zákona o pobytu cizinců. Ostatně ani po formální stránce toto podání takto žalobkyně neoznačila a tuto skutečnost netvrdila ani v žalobě. Odpověď žalovaného na tuto žádost ze dne 8. 2. 2018 tedy není správním rozhodnutím o žádosti o propuštění ze zařízení dle § 129a zákona o pobytu cizinců, takové správní řízení zahájeno nebylo.
30. Krajský soud proto rekapituluje, že žalobkyně podala Žádost za situace, kdy a) správní řízení o jejím zajištění již bylo pravomocně ukončeno rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 2. 2018, č. j. KRP H-10945-23/ČJ-2018-050022-SV, b) probíhalo správní řízení o jejím vyhoštění, protože proti rozhodnutí žalovaného o správním vyhoštění ze dne 2. 2. 2018, č. j. KRP H-10945-24/ČJ-2018-050022-SV, podala žalobkyně blanketní odvolání, 3) správní řízení o propuštění ze zařízení nebylo zahájeno.
31. Žalobkyně se za této procesní situace domáhala Žádostí toho, aby policie zahájila neodkladně kroky ke zjištění jejího věku s odkazem na větu druhou a třetí § 124 odst. 6 zákona o pobytu cizinců. Dle tohoto ustanovení v případě důvodné pochybnosti, že jde o nezletilého cizince bez doprovodu, je policie oprávněna cizince zajistit z důvodů uvedených v odstavci 1 do doby, než je zjištěn jeho skutečný věk. Policie zahájí úkony ke zjištění věku cizince bez doprovodu bezodkladně po jeho zajištění.

32. Otázka tedy stojí dle krajského soudu tak, zda na základě Žádosti mohly vzniknout na straně žalovaného objektivně důvodné pochybnosti o věku žalobkyně, v jejichž důsledku by žalovaný byl povinen podniknout bezodkladně úkony ke zjištění jejího věku ve smyslu citovaného ustanovení. A dospěl k závěru, že nikoliv.
33. Na Žádost žalobkyně totiž žalovaný prakticky obratem odpověděl přípisem ze dne 8. 2. 2018, v němž odůvodnil, proč o věku žalobkyně důvodné pochybnosti nemá a proč tedy úkony ke zjištění jejího věku nezahájí. Předně odmítl, že by si mohl při řešení této otázky dovolit spoléhat na intuici či první dojem nebo první pohled. Vycházel proto z exaktních zjištění, která učinila polská pohraniční stráž v procesu vyřizování žádosti o zpětném předání cizince. Při tomto procesu pochybnost o hodnověrnosti věku tvrzeného žalobkyní vyvstala (jak uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, v ten okamžik žalobkyně tvrdila, že se narodila dne ...). Žalovaný vyšel z výsledku lékařského vyšetření žalobkyně, které bylo provedeno zkoumáním stáří a stavu jejího chrupu, dle něhož byl určen její věk 20 let s tolerancí +/- 1 rok.
34. Po předání českým policejním orgánům tento věk potvrdila žalobkyně při svém výslechu účastníka správního řízení, který probíhal za přítomnosti tlumočníka. Žalovaný proto žalobkyni, resp. jejímu zmocněnci, sdělil, že nemá pochybnosti o věku zajištěné, že jde o osobu starší 18 let a že nejsou důvody k postupu dle Žádosti.
35. Krajský soud předně konstatuje, že shora uvedené skutečnosti, které žalovaný sdělil ve své odpovědi na Žádost ze dne 8. 2. 2018, se zakládají na pravdě. Žalobkyně tedy byla podrobena antropologickému vyšetření ohledně jejího věku ze strany polských policejních orgánů. Jednalo se o vyšetření chrupu a skončilo shora uvedeným výsledkem. Po převzetí žalobkyně českými policejními orgány bylo se žalobkyní zahájeno dne 1. 2. 2018 správní řízení ve věci správního vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 a 2 zákona o pobytu cizinců.
36. Téhož dne byla žalobkyně vyslechnuta za přítomnosti tlumočníka do jazyka kurdského (Ing. M. B.) a za přítomnosti zúčastněné osoby (prap. L. Č. DiS). O tomto výslechu byl sepsán Protokol. Z jeho obsahu plyne, že hned první otázka policejního orgánu směřovala k tomu, jak se žalobkyně jmenuje, kde se narodila a kolik je jí let. Žalobkyně uvedla svoje jméno a konstatovala, že se narodila ... a je jí x let. Následně odpověděla na celou řadu dalších otázek. V závěru výslechu uvedla, že otázkám rozuměla, proti obsahu Protokolu neměla námitek, nežádala jeho změnu či doplnění, s jeho obsahem vyjádřila souhlas. Protokol následně podepsala, stejně jako tlumočník, zúčastněná osoba a pracovník vyslýchajícího orgánu. Nejen tedy žalobkyně, ale i další tři osoby včetně tlumočníka potvrdily, že žalobkyně uvedla, že se narodila ... a je jí x let. Což odpovídalo výsledku antropologického vyšetření provedeného v Polsku.
37. S tvrzením, že se narodila ..., přišla žalobkyně poprvé až v Žádosti (v písemné plné moci, která byla její přílohou a jíž žalobkyně zmocnila Organizaci pro pomoc uprchlíkům svým zastupováním, bylo přitom jako datum narození žalobkyně opět uvedeno datum ...). Zmocněnec žalobkyně pak v Žádosti uvedl toliko, že skutečnost, že se jedná o nezletilou dívku, je zjevná a zřejmá na první pohled. A že žalobkyně uvedla, že při výslechu uváděla rovněž věk x let a že nikdy nesdělila datum narození ..., jak je uvedeno v rozhodnutí.
38. Krajský soud je toho názoru, že za této situace skutečně na straně žalovaného nemohly objektivně vyvstat důvodné pochybnosti o věku žalobkyně. Předně, žalovaný neměl

nejmenšího důvodu nevěřit výsledku antropologického vyšetření žalobkyně provedeného v Polsku, podle něhož se mělo jednat o osobu jednoznačně zletilou. A to bez ohledu na to, že se jednalo metodu vyšetření chrupu, přestože v České republice je používána metoda jiná, tedy metoda rentgenu ruky. Z Protokolu o výsledku žalobkyně pak jednoznačně plyne, že žalobkyně na dotaz policejního orgánu výslovně odpověděla, že se narodila ... a že je jí xlet. Tuto skutečnost potvrdila svým podpisem Protokolu zejména sama žalobkyně, ale i další tři osoby přítomné výsledku, včetně tlumočnicka do jazyka kurdského. Tyto osoby jistě neměly žádný rozumný důvod k tomu, aby žalobkyní sdělený údaj o jejím věku v protokolu pozměnily či zkreslily. Vždyť by se tím vystavovaly mimo jiné i nebezpečí případného trestního stíhání.

39. Krajský soud proto rozumí tomu, že za této situace neměl žalovaný důvodné pochybnosti o věku žalobkyně. Zvláště, když ještě i ve zmíněné plné moci ze dne 6. 2. 2018 podepsané vlastnoručně žalobkyní bylo uvedeno datum jejího narození ... a kdy před polskými policejními orgány uváděla žalobkyně jako datum narození ... Datum narození ... uvedla žalobkyně skutečně poprvé v Žádosti. Jiné důkazy na podporu tohoto svého tvrzení neuvedla. Nelze se tedy divit žalovanému, pokud by tvrzení žalobkyně v Žádosti, v níž uvedla nové, do té doby neuvedené, datum svého narození, považoval například za účelový krok z její strany. A že toto ničím nedoložené tvrzení v porovnání se shora uvedenými fakty nebylo způsobilé vyvolat u žalovaného ony zákonem požadované důvodné pochybnosti o věku žalobkyně, v důsledku nichž by byl povinen přistoupit bezodkladně ke krokům vedoucím ke zjištění jejího skutečného věku.
40. Ostatně i Ministerstvo vnitra, poté co žalobkyně dne 9. 2. 2018 požádala o mezinárodní ochranu, ve svém rozhodnutí ze dne 14. 2. 2018, č. j. OAM-29/LE-BE01-BE02-PS-2018, kterým zajistilo žalobkyni ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v platném znění, odůvodnilo svůj postup mimo jiné konstatováním, že: *„Žadatelka rovněž není osobou vyloučenou z alikace ustanovení § 46a odst. 1 zákona o azylu, neboť v jejím případě na základě jejích výpovědí v rámci řízení o správním vyhoštění a o zajištění a v rámci řízení ve věci mezinárodní ochrany nelze konstatovat, že by byla zranitelnou osobou ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu, tedy nezletilou osobou bez doprovodu, rodičem nebo rodinou s nezletilým či zletilým zdravotně postiženým dítětem, osobou starší 65 let, osobou se zdravotním postižením nebo s vážným onemocněním, těhotnou ženou, obětí obchodování nebo osobou, která byla mučena, znásilněna nebo podrobena jiným vážným formám psychického, fyzického či sexuálního násilí. Jmenovaná v průběhu provedených a výše popsanych řízení uváděla, že její zdravotní stav je dobrý a neuvedla nic, z čeho by bylo možné usuzovat, že je zranitelnou osobou.“*
41. Na shora uvedených závěrech krajského soudu nemění nic skutečnost, že žalobkyně byla v řízení o žádosti o mezinárodní ochranu podrobena dne 19. 2. 2018 rentgenologickému vyšetření ruky a její přibližný věk byl určen na 14 let. A že v důsledku tohoto zjištění byla následně ze zařízení pro zajištění cizinců propuštěna, jak je patrné z obsahu správního spisu.
42. Za důležité považuje krajský soud ještě dodat, že za procesní situace, v níž se žalobkyně nacházela ke dni podání Žádosti (viz shora), nezůstala bez procesní ochrany, neboť v té době jí nic nebránilo podat proti rozhodnutí o zajištění žalobu dle § 65 a násl. s. ř. s. V rámci této žaloby zpochybňující zákonnost rozhodnutí o zajištění mohla namítat i skutečnost, že byl v předcházejícím správním řízení nesprávně zjištěn její věk.

43. Protože krajský soud neshledal ve skutečnosti, že žalovaný po obdržení Žádosti žalobkyně nezahájil bezodkladně úkony směřující ke zjištění jejího věku, nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s., nezbylo mu, než dle § 87 odst. 3 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

V. Náklady řízení

44. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové dne 8. ledna 2019

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu